

מור נראה שאין כל אדם יכול לומר מצטער אני ויפטר אלא בדבר שדרך בני אדם להצטער
שחא פירוש קרקע לבנה ששח' בה קרקעית הסוכה, ע"כ: [ג] כתב ר' שמוחה סבורני
כל שפטור מן הדבר ועושהו נקרא הדין, ע"כ: [ד] פירש' הולכי בדרך מצוה כגון
כה"ל דכי משרדי בקיום מצות סוכה הוו מפטרי ממצוה, אמנם בספר משמע פירש'י
יש ג'לוחא דריגאל וגם בפ"ק דאגנינהו בר נתמן כסוכה שנויה מופלגים ממנה ד'
לפני ריש גולה, ור' שמוחה פ"י דכל זה אינו ככה"ל דאי אפשר לקיים שניהם יחד
לעסוק טפי וגולה הוי בכלל עוסק במצוה: [כ] כרמא לגבי אביי

[ו] גרסינו בפרק קמא דערכין הכל חייבין בסוכה כהנים לויים וישראלים ופרך פשטא אם לא מיהיבי הם מאן מיהיבי ומשני כהנים איצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא הואיל וכתבי בסכות תשבו שבעת ימים ואמר מר תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו והני כהני הואיל ובני עבודה כיהו לא ליהיב בסוכה ק"ל נהי דפרישין בעיין עבודה בלא עייר עבודה חובי מיהיבי מדי דהוא אעובדי דרכים וכו': [ז] ויש פרישים משום מיואס לאדן שאלכו בהן קו פ"ש. וי"מ דקאי אקדשה ואוגני דלישא וכיוצא בהן שאין דרך כל ימות השנה להניחן בביתו אלא מקום מיוחד להן בפני עצמן: [ח] אמר אביי כרעשים בר בי רב ועייל ללכה: [ט] וכשנתנו לו לה' צדוק אוכל פחות מכביצה נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא ביהר אחריו הא כביצה בעי סוכה לימא יהיו תיובתא דר' יוסף דאביי דאמרי כרעשים בר בי רב ועייל ללכה שהוא יותר מכביצה ומשני אמר להו יוסף דילמא כביצה סוכה הוא דלא בעי הא נטלה בעי ובעי כרובי:

ב' פותח בה ד' על ד' ורבי"ל אמר מדליק בה את הכר ולא פליגי האן נן וסא לכו כלומר האן נן
לנו של מועד הוא פותח בה ד' וכן כתבו רבינו יהוסף ב"י הלוי בן מייס"ר ור"י אלפס ז"ל סוף הלכות
הבה ולא מפי ככרה סתם דרבינו בוס הכחור כמו שכתבתי כמה פעמים : כל זמן שיכנס לישב בכוכה
הכרכות על הכוס נחלק מקדש מעומד ויבדק לישב בכוכה ויושב וחס"כ מנכר על הזמן וזוהי ה"ס
הא דייק וכו' עובר למטות היא כאלת עכ"ל : ואני אומר דברי הראב"ד ז"ל כמקלף רבוחינו בעלי
הא דכתיב הוא וכו' נהתי בעלמא ע"פ רבתי ז"ל ואע"פ שאדוני אבי וכל גדולי משפחתי היו נוהגין
שמוע מנחלי רבינו האי גאון. ז"ל פסטיבן הולך לבקר את חבירו יחיד או רבים מנכר על
אכל או שקה וכן כתב רבי ב"י ז"ל בן גואל :

[6] אבל להעמיד השולחנות והכספלים למסדן לצורך הלילה אסור דאין יו"ט מביא להבדיל דומיא דהצעת המטה: [3] וגם אין שייך בהן מוקצה בחוה"מ ואם נפלו חולין אותן שנית או שומרין עד אחר יו"ט ויאכלו הר"ם. וראב"ה פסק בשם הג' עמורי כוכה שנפלו בשבת אסורים באכילה ומותרים למשלן ומחזירין נפלו בחול אסורים באכילה ומחזירין למקומן: